

תת"ע 12328/12/19 - מדינת ישראל נגד מאגדי ח'ליל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 12328-12-19 מדינת ישראל נ' מאגדי ח'ליל
תיק חיצוני: 10154846553

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מאגדי ח'ליל

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם בתאריך 28.1.20 .

הנאשם טוען כי לא קיבל את הזימון בדואר כנדרש ועל כן לא ידע על הדיון . בנוסף טען כי הוא כופר בעבודות כתב האישום ויש לו טענות הגנה בעלי סיכוי גבוה.

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם זומן כדיון והפנה לאישור המסירה שחזר בציון "לא נדרש".

דין הבקשה להידחות.

מחד גיסא, בחנתי את אישור המסירה לדיון עצמו ועל אף שהינו כולל את מספר תעודת הזהות של הנאשם הרי שהוא אינו כולל את כתובתו המלאה - "סחנין 4049 חאלד מן אלוליד 82", כאשר באישור המסירה מצוין "סחנין 4049 חאלד מן אלוליד", ללא המשך הכתובת כנדרש. על אף שמדובר בספק קל שבקלים, מספק זה רשאי ליהנות הנאשם.

מאידך גיסא, אישור המסירה של ההודעה על הקנס (קרי, גזר הדין), כולל את כתובתו המלאה של הנאשם וחזר בציון "סירב לקבל- הודבק". משכך יש לקבוע כי הנאשם ידע על פסק הדין עוד ביום 1.2.20 ולמרות זאת הגיש את בקשתו רק ביום 8.6.20, יותר מ-4 חודשים לאחר מכן. על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשם ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו.

גם לגופו של עניין אין מקום להשבת הגלגל לאחור. טענות בעלמא לפיהן הנאשם לא ביצע את העבירה המיוחסת לו וכי

קיימות לנאשם טענות הגנה טובות וכדומה, אינן מצדיקות בקשות כגון דא. כידוע:

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18)

אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ג אב תש"פ, 13 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.